

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IV. Qualiter Nestorius à Synodo depositus sit, cum Episcopus Antiochiae nondum advenisset.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ἡ τῆς ἐφεσίῳ ἐκ τῆς ἀντιόχεια ὁδὸν ἡμερῶν
μαλισιὰ τετράκοντα ἐνιαυτοῦ μὴ πο-
τε ἀναυτὸν φθῆναι τὴν κυρίαν, εἰ τὴν καλῶ-
μένην νεάν κυριακὴν οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἀνά τε ὁ-
κεῖς ἐπέτελεσαν ἡρόνως.

Κεφ. δλ'

Ὅπως ἔσται τὸ αὐτὸ ἐκ καθήκοντος ἐπιτοχίας
μὴ εἰδημόσαντο.

Ὡς ἂν ἡ κυρία παρωκτικὴν ἡμέρας πεν-
τεκαίδεκα, οἱ ἴπτιοι συναθροισθέντες,
ὡς ἔφθη Ἰωάννην τῷ ἀνατολικῶν, ἡ εἰς φθαῖεν,
μὴ πολλὰ χρόνος τεύχῃ ἀλιζοῖται, κυρίως τῶ
θεωσιῶν διέποντο, καὶ τὸν κελεύειν τόπον, τὴν
ἴπποκωπῶν, ὡς εἰρήναι, τὴν πρὸς ἐπιτοχίας ῥώμης
πρὸς ἀνδρόνικον. καλεῖται δ' ἐν καὶ τὸν νεόριον,
πρὸς ἴπποκωπῶν τοῖς ἐπαλομένοις ἀπολογῆσαι αὐ-
τὸ δὴ τὰ κτλ. τὴν πρὸς ἴπποκωπῶν ἀ-
φικνεῖται εἰς τὴν εἰρήνην, καὶ τῶν ἴπποκωπῶν κα-
τελιγώρησας, καὶ τρεῖς κληθεῖς, ἐπεὶ δὴ μὴ ἴπποκω-
πῶν, τὴν ἴπποκωπῶν οἱ συνελθόντες ἀνιέλονται, καὶ
μένοντο, καὶ τὴν ἐφεσίῳ πρὸς ἴπποκωπῶν διέλευ-
σαν τῶν ἡμερῶν τῶν μὴ τὴν κυρίαν διελθόντων.
ἐτύχαιον ὁ δεκάδεκα τὸν ἡμέτερον ἔσται, καὶ
τῶν ἐπιστολῶν ἀνεγνωσμένων κυρίως τῶν θε-
ωσιῶν τῶν πρὸς νεόριον ἐργασμένων αὐτῶν.
καὶ πρὸς γε, τῶν νεοριῶν πρὸς αὐτὸν κύριλλον
ἐγγραφείσης, καὶ τῶν ἐφεσίῳ ἐκείνης ἐπιστολῆς κε-
λεύειν ἕκαστον, τὴν πρὸς αὐτὸν νεόριον ἡρομέ-
νης εἰπόλων τε αὐτῶν θεοδότου ἐπιτοχίας ἀγκύ-
ρων, ἀκακίας τε τὸν μελιτιῶν θερόν διέποντος,
καὶ ἄλλοι τὴν ἐφεσίῳ ἀναφανδὸν βλασφη-
μίας ἀπὸ ἴπποκωπῶν ἐξήμαθα ὁ νεόριον συνυ-
φανθείσαν, καὶ πολλῶν ῥήσεων ἀγίων, καὶ ἐκεί-
νων πατέρων, τὴν ὁρθὴν καὶ ἀμώμητον ἐκθεμέ-
νων πίστιν ἐπιτοχίας γε μὴν ἐκ διαφορῶν ἐκ-
φραγῶν βλασφημηθέντων αὐτῶν τῶν δυοσεβῶν
νεοριῶν, ἡ ἀγία σύνοδος πρὸς λέξι ἀπεφί-
νατο ταῦτα πρὸς τοῖς ἄλλοις μὴ τε ὑπακούσαι
βλασφημίας ἕκαστον νεοριῶν τῶν ἡμῶν κλη-
σῆ, μὴ τε μὴν τῶν αὐτῶν ἡμῶν ἀποσταλείας ἀ-
γιωτάτους καὶ θεοσεβῆς ἀπὸ ἐπιτοχίας πρὸς
δέξαμένους, ἀναγκάως ἐχωρήσαμεν ἐπὶ τὴν
δέξασι τῶν δυοσεβῶν αὐτῶν ἐκ φωρο-
σαλῆς αὐτὸν ἐκ τε τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν καὶ τῶν
συγγραμμάτων, τῶν ἀναγνωσθέντων, καὶ ἐκ
τῶν ῥήσεων παρ' αὐτῶν ῥηθέντων κατὰ τὴν δὲ τὴν
μηροπολῶν, καὶ πρὸς μαρτυρηθέντων, δυοσεβῶν
φρονεῖται καὶ κηρῶν τῶν ἀναγκάως κατεπέχθη.

A fus autē distat ab urbe Antiochia in tē-
re dierum triginta. Proinde affirmabat
Joannes se ad constitutum diem occur-
rere non potuisse, quando Episcopi,
quos secum habebat, Dominicam il-
lam, quæ nova vulgò dicitur, in suis se-
dibus celebrassent.

CAP. IV.

Qualiter Nestorius à Synodo depositus sit, cum
Episcopus Antiochia nondum ad-
venisset.

E Lapsis igitur diebus quindecim ul-
tra præstitutum diem, Episcopi,
qui ad id conveperant, quasi Orientales
omnino venturi non essent, aut certe
post longi temporis moram, in unum
coeunt, divino Cyrillo Celestini quo-
que Romanæ urbis, uti supra diximus,
Episcopi vices gerente. Accersunt
itaque Nestorium, hortantes ut obje-
ctis criminibus responderet. Qui
cum prima die pollicitus se venturum
si opus esset, promissum exequi negle-
xisset, ac ter vocatus, se se in iudicio
non stetitset, Episcopi, qui aderant hæ-
gotium examinare aggressi sunt. Cum-
que Memnon Episcopus Ephesiorum,
dies qui ultra præstitutum tempus ef-
fluxerant, percensuisset, erant autem
dies illi numero sedecim; lectæque es-
sent Epistolæ divi Cyrilli ad Nesto-
rium, & Nestorii vicissim ad Cytillum
datæ: cum adjecta etiam esset sacra illa
Epistola admirabilis Celestini ad eun-
dem Nestorium: Cumque Theodotus
Ancyra & Acacius Meletina Episco-
pi, verba impia, quæ Nestorius E-
phesi palam effuderat exposuissent:
Collectis denique multis sententiis
sanctorum & probatissimorum Pa-
trum, qui rectam ac sinceram fidem
exposuerant: insertis etiam variis
blasphemiis, quas impius Nestorius
vesica mente profuderat: sancta Syn-
odus adversus Nestorium hæc ad
verbum pronuntiavit. Ad hæc quo-
niam Reverendissimus Nestorius nec
vocationi nostræ obtemperare voluit,
nec sanctissimos & religiosissimos E-
piscopos à nobis missos suscepit, ne-
cessitate compulsi, ea quæ ab illo im-
pie dicta fuerant examinare aggressi
sumus. Cumque illum partim ex
Epistolis ejus ac libris, qui etiam re-
citatæ sunt: partim ex verbis ipsius,
quæ nuper in hac Metropoli dixit,
& quæ multorum testimonio con-
firmata sunt, illum impie sentire ac
prædicare apprehendissemus, adigente

Canonum auctoritate & Epistola sanctissimi Patris & Collegæ nostri Celestini Ecclesiæ Romanæ Episcopi, post multos fletus ad hanc tristem sententiam tandem processimus. Igitur Dominus noster Jesus Christus, contra quem impie locutus est Nestorius, per hanc sacrosanctam Synodum decrevit, eundem Nestorium & ab Episcopali dignitate, & ab omni sacerdotali conventu extraneum esse.

CAP. V.

Quomodo Joannes Antioch. Episcopus quum post quintum diem advenisset, Cyrillum Alexandriæ & Memnonem Ephesi Episcopos destituit. Quis mox à Synodo innocentes pronuntiati sunt, & Joannes una cum suis depositus. Et quomodo Cyrillus ac Joannes interveni Imp. Theodosii, in gratiam redierunt, & Nestorii depositione confirmaverint.

Post legitimam hanc & justissimam sententiam, Joannes Antiochenus Episcopus una cum Antistitibus suis venit, quinto post die quam Nestorius fuerat destitutus. Et collecto Episcoporum suorum Concilio, Cyrillum deponit ac Memnonem. Sed cum Cyrillus ac Memnon libellos obtulissent Synodo illi, quæ cum ipsis fuerat congregata, licet Socrates per ignorationem id paulo aliter retulerit, accersitus est Joannes ut depositionis à se factæ rationem redderet. Qui cum post tres continuas vocationes non adfuisset, Cyrillus quidem ac Memnon à depositionis sententia absoluti sunt: Joannes vero & qui cum illo erant Episcopi, ab Ecclesiastica communione & ab omni sacerdotali auctoritate submoti. Porro Imperator Theodosius, initio quidem depositionem Nestorii haudquaquam probavit: Postea vero cognita ejus impietate, cum litteras admodum pias ad Cyrillum & Joannem Episcopos scripsisset, illi inter se conciliati sunt, & depositionem Nestorii confirmarunt.

CAP. VI.

De Paulo Emisæ Episcopo, qui Alexandriam missus est. Et qualiter Cyrillus Joannis Epistolam laudavit.

Cum Paulus Emisenorum Episcopus Alexandriam venisset, & sermonem, qui hodieque existat, ea de re habuisset in Ecclesia. Quo quidem tempore Cyrillus cum Epistola Joannis plurimum laudasset, hæc ad verbum scripsit: Latentur cæli & exultet terra. Dirutus enim est paries

ἄγας ἀπό τε τῶν κανόνων, καὶ ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιοτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ συλλειτουργῶν καὶ ἑτέρων ἁγίων τῶν ῥωμαίων ἐκκλησίας, ὁ ἀκρίβης πολλὰ κίς, ἐπὶ ταύτῃ τῷ συνεδριάσαν ἔχασθη ἀμὲν ἀπόφασιν. ὁ βλασφημηθεὶς τοῖνυν παρ' αὐτῶν κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς ὤρισσε διὰ τὴν παρεσσης ἁγίας συνόδου, ἀλλοτρίον εἶναι τὸν αὐτὸν νεστωρίον ἔτε ἐπισκοπικῆς ἀξιώματι, καὶ παντὸς συλλόγου ἰσραηλικῆς.

Κεφ. ε'.

Ὡς μετὰ πέντε ἡμέρας ἐλθὼν ὁ ἀντιοχείας ἰωάννης, καθεστὼν κύριλλον τὸν ἀλεξάνδρειας καὶ μένονα τὸν ἰβηρὸν ἕως ἡ συνόδου πάλιν ἠδύωσεν, καθελὼν αὐτὸν ἰωάννην καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ ὅπως διὰ θεοδοσίου τῆ βασιλικῆς βαίνουσι κύριλλον, καὶ ἰωάννης, κυβερνῶντες ἐπὶ τῆς νεσορείας καθάρσιον.

Μετὰ γὰρ τὴν ἐνομομασίαν καὶ δικαίαν ταύτην ἀπόφασιν, ἐφίσατο τῆς φερούσης ἰωάννης ὁ τ' ἀντιόχεια μὲν τῶν ἀμφοῶν αὐτῶν ἰερῶν ἡμέρας πέντε τὴν καθάρσεως ὑπερήσας, καὶ συναλισίας πάντας τὰς ἀμφοῦ αὐτῶν, καθάρσει κυρίλλον καὶ μένονα. ἐκ τῶν ἑλλῶν ἐπεδεδόμενον τῶν κυρίλλου καὶ μένονος τῆ ἄμα σισίον σκαθροῦ ἐπέσει συνόδω, εἰ καὶ σωκράτης ἀννόσας, ἑτέρως ἰσόρησε, μετὰ καλεῖται ἰωάννης ἐκ τῆς πεποιήκειν ἀπολογησόμενον καθάρσει, καὶ μὴ συνελθῆναι μὲν τρεῖς τὰς ἡρομειας κλησῆς, ἀπολύον τὸν τὴν καθάρσεως κυρίλλον, καὶ μένονα ἀποκείνοισι τῆς ἁγίας κωνωνίας καὶ πάσης ἀθενίλιας ἰσραηλικῆς, ἰωάννης καὶ οἱ ἀμφοῦ αὐτῶν ἰερεῖς, καὶ πρῶτα μὲν θεοδοσίον μὴ προσκειμένω νεσορείας καθάρσει, καὶ ἐπειτὰ τῷ ἐκείνῃ βλασφημίαν ἐγνωκότῃ, ἐπισέβησι τε ἀντὶ τῶν γραμμάτων χερσαμένων πρὸς τὸν κυρίλλον καὶ ἰωάννην τὰς Ἐπισκόπους, συμβαίνουσι πρὸς ἀλλήλους, τῷ νεσορείας καθάρσει ἐπικυρώσαντες.

Κεφ. ς'.

Πεὶ παύλου τῆς ἡμέρας εἰς ἀλεξάνδρειαν ἐλθόντος, καὶ τὸν κύριλλον καθελὼν διὰ τῆς ἰβηρίας.

Παύλος τε τῆς ἡμέρας ἐπισκόπος πρὸς τῷ ἀλεξάνδρειας πόλιν ἡρομειας, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τὸν ἑσὶ τὰς φερούμενον λόγον ὁμιλήσαντος, ὅπνικα καὶ κύριλλον τῷ ἐπισκόπῳ ἰωάννῃ ἐν μάλα ἐπαίνεσας, ἐπὶ ῥήματι γέγραφε ταῦτα. ἐν φερούσῃ ὡσαν οἱ ἔρανοί, καὶ ἀγαλλιάσῃ ἡ γῆ, λελύθη